

Diego Velazquez

„Lëtzebuerg ass kee Motor méi“

De Lëtzebuerger Bléck op Europa gëtt staark vun der journalistescher Berichterstattung geprägt. Déi, déi maassgeblech dozou bäidroen, sinn d'Lëtzebuerger EU-Korrespondenten zu Bréissel. D'Zäitschrëft *forum* wollt sech mat dräi vun hinnen iwwert hir Aarbecht an hir Erfarunge mat der ‚Institution‘ Europa ënnerhalen. Den Optakt mécht den Diego Velazquez, Korrespondent zu Bréissel fir d'Dageszeitung *Luxemburger Wort*.

Wéi kann een sech d'Aarbecht vun engem Europa-Korrespondent virstellen? Schafft Dir als Expat zu Bréissel/Stroossbuerg oder vun heime aus?

Diego Velazquez: Ech schaffe vu Bréissel aus, fieren awer op Stroossbuerg a Lëtzebuerg, wann d'EU do täteg ass. Ech fannen et wichteg, zu Bréissel ze liewen, fir d'EU ze couvréieren – aus engem zentrale Grond: Nëmme esou kann ee regelméissig a Kontakt si mat Quellen a Journalisten aus anere Länner. Dat ass a mengen Ae wichteg, fir verschidde Perspektiven ze kréien, déi een zu Lëtzebuerg net ëmmer matkritt. Politiker zu Lëtzebuerg hunn et oft einfach, iwwert d'EU ze schwätzen, well se op der Place publique net direkt mat Stëmmen aus anere Länner oder EU-Institutione kënnen konfrontéiert ginn. Et ass eisen Job, dat dann zu Bréissel ze maachen.

Wéi maacht Dir de Choix vun den Themen, déi Dir couvréiert (ofgesi vu groussen Evenementer wéi Conseil européen)?

D.V.: Natierlech gi vill Theme vun der Aktualitéit diktiert. Ech hunn awer och vill Fräiheeten a ka meng Akzenter setze mat Hannergrondgeschichten an Interviewe vun Denker a Politiker, déi ech interessant fannen. Oder wann ech en Dossier wichteg fannen, deen e bëssi ënnerschat gëtt. D'Direktiv fir de Schutz vun de Whistleblower hunn ech zum Beispill méi intensiv couvréiert.

Wéi ass d'Gewichtung vun Ärer Aarbecht tëscht den Institutionen (Conseil, Kommissioun, Parlament, Gerichtshaff)?

D.V.: Ech maachen de Gerichtshaff nëmme, wann Entscheedunge kommen, déi en Afloss op Bréisseler Dynamiken hunn (z.B. Ceta, Tax rulings). Ech mengen, datt déi Bréisseler Gewichtung tëscht Conseil, Kommissioun a Parlament ganz vill vum politesche Moment ofhänkt, an deem sech d'EU grad befënnt. Am Ufank vun der Juncker-Kommissioun hat ech hir zum Beispill vill Wichtigkeet ginn, well se versprach hat, anescht wéi déi virdrun ze sinn. Dat wollt ech gesinn. Duerno – also ab 2015 – ass d'EU duerch d'Euro- a Flüchtlingskris an eng Solidaritéitskris tëscht de Memberstaate gerutscht. Et war erëm ganz okay, sech als

Institution ëmmer e Begleeder vun allen anere Gremie gewiescht. D'Parlament kann am fräiste schwätze an huet dofir en Afloss op den Narrativ.

Huet d'EU eng Informationspflicht vis-à-vis vun de Journalisten? Hutt Dir Zougang zu allen internen Dokumenter, déi Iech interesséieren?

D.V.: Nee, net ëmmer. Dozou muss een e puer Saache soen. Am Allgemengen hunn ech d'Gefill, datt et zu Bréissel méi einfach ass, un Informatiounen ze komme wéi zu Lëtzebuerg. D'Internetsite vun den Institutionen si voller Hannergrondinformatiounen a ginn sech d'Méi, fir transparent eriwuerzekommen. Och hunn ech d'Gefill, datt et zu Bréissel méi einfach ass, fir u ‚Leaks‘ – also un Informatiounen, déi net ëffentlech sinn – ze kommen, well do méi ënnerschiddlech Interessen zesummewierke wéi zu Lëtzebuerg, wou alles ganz konsensuell leeft. Zu Bréissel hu vill Acteuren en Interêt drun, méiglechst ënnerschiddlech Informatiounen ze kommunizéieren. Dat fërdert onweigerlech d'Transparenz. Allerdéngs muss ech soen, datt de Conseil, also d'Memberlänner, besonnesch ontransparent sinn. Et versteet een, vu wou dat kënnt, well dës Institution aus der diplomatescher Zesummenaarbecht tëscht de Memberlänner erausgewuess ass. Allerdéngs misst se als Co-Legislateur vill méi oppe sinn. Sou ginn et zum Beispill Entwërf, déi d'Commentairen aus de verschiddene Länner zu enger Richtlinn oder politesche Conclusiounen resuméieren. Et wier dach

Politiker zu Lëtzebuerg hunn et oft einfach, iwwert d'EU ze schwätzen, well se op der Place publique net direkt mat Stëmmen aus anere Länner oder EU-Institutione kënnen konfrontéiert ginn.

Natioun zu Bréissel offensiv ze behaapten. Dëse Kampf huet sech am Conseil, wou d'Memberlänner vertruede sinn, ofgespillt. Dowéinst huet de Conseil da vill Plaz ageholl. Well ech eleng sinn, muss ech mech och oft ëm déi ganz grouss Theme këmmern, bei deenen d'Parlament net allze vill ze soen huet. Allerdéngs ass dës



Europagebei zu Bréissel via Wikimedia Commons

genial, dat öffentlech ze maachen. Oder ass et esou schlëmm, wann ech weess, wat meng oder aner Regierungen zu engem bestëmmte Sujet ze soen hunn?

Gëtt et esou eppes wéi eng ‚Brussels Bubble‘? Spiert Dir Iech als en Deel dovun?

D.V.: Jo, absolut. Allerdéngs gëtt et och eng ‚Krautmaat-Bubble‘. Allebéid sinn ähnlech komesch an onverständlech fir Outsider. Just dass déi ‚Brussels Bubble‘ méi grouss a méi intensiv ass, well vill Expats hir Fräizäit méi isoléiert verbréngen wéi Leit, déi an hirer Heemechtsstad liewen an do hir Kollegen a Famill hunn. Dat féiert dozou, datt sech d’Bubble zu Bréissel op aner Liewenselementer wéi Fräizäit, Sport a Frëndschaft ausdeent. Dëst gesot, ech wunnen zu Molenbeek a gi gär op Bréisseler Kulturveranstaltungen. Vill Leit, déi ech kennen, och. Sou schlëmm ass déi Bubble guer net.

Huet sech Är Aarbecht duerch d’Social Media verännert?

D.V.: Ech hunn d’Aarbecht viru Social Media net kannt. Ausserdeem sinn ech e grouse Fan vun Twitter. Et erlaabt, e

Netzwerk vun Informanten ze spanen, déi gäre Saache wéi Instant-Analysen an Dokumenter deelen – an dat a verschiddene Länner. D’spuenesch Waldebatten um Fernseh a gläichzäiteg op Twitter ze verfollegen, ass zum Beispill intellektuell ganz beräicherend, well et all Expert erlaabt, d’Evenementer live ze kommentéieren. Fir e Journalist ass dat eng super Saach.

Wéi schätzt Dir den Afloss vun de Lobbyen an? Hutt Dir Kontakter mat Lobbyisten?

D.V.: Ech hu Kontakt zu Lobbyen aus Wirtschaft, Ëmwelt an dem soziale Beräich. Dat ass meeschtens interessant an heiansdo e bëssi plakativ. Mä doduerch kann een Dossieren oft besser verstoen. Och hei géif ech d’Influenz vun de Lobbyen net Bréissel-spezifesch gesinn, besonnesch well den Afloss vun der Finanzplaz op d’Lëtzebuerger Politik jo notoresch ass. D’Diskussioun ëm Lobbyismus ass interessant, mä net aus der Bréisseler Perspektiv eleng. Besonnesch, well grad d’R’Pen – d’Représentations permanentes aus de Memberlänner also – sech besonnesch schwéier domadder dinn,

Minimum-Standarden a punkto Lobbyismus unzehuelen.

Muss een der EU grondsätzlech positiv gesënnt sinn, fir Ären Job ze maachen? Wëllt Dir Ärem Publikum d’EU méi no bréngen, méi sympathesch maachen?

D.V.: Dës Fro ass interessant, well hei jo u sech gefrot gëtt, op mir eng Agenda an e Bias mussen hunn, fir EU-Korrespondenten ze sinn. Géif een e Lëtzebuerger Journalist an der Innepolitik froen, op e Lëtzebuerger positiv gesënnt ass? Ech mengen net – obwuel dat heiansdo interessant wär, well ech fannen, datt d’Medien doheem an Europa froen ze oft relativ onkritesch den Narrativ vun der Regierung iwwerhuelen. Wahrscheinlech geschitt dat onbewosst a läit un de Quellen, déi een huet. Dat ass, mengen ech, zu Bréissel ähnlech. Ech perséinlech menge jo, datt et positiv fir de Kontinent wär, wann d’europäesch Institutiounen méi staark wieren. Dat hënnert mech awer net drun, d’Kommissioun, d’Parlament oder de Conseil wéinst hirer Politik ze kritiséieren – au contraire. Generell géif ech soen, datt Bréissel-Korrespondenten ee liichte Pro-Kommissioun-Bias

hunn – wahrscheinlech, well dës Institution fir d'europäesch Allgemenggutt steet a vill Journalisten et gutt fannen, datt et sou eng Institution gëtt. Fairness hallwer muss een awer och soen, datt dës Bias doduerch kënnt, datt Regierungen, Gewerkschaften, Oppositionspolitiker etc. stänneg iwwert d'Kommission stänken. Allerdéngs probéieren ech net, eppes méi sympathesch ze maachen. Dem Lieser eppes méi no ze bréngen, dat jo. Mä do gesinn ech keen Ennerscheid zu engem Journalist an der Innenpolitik.

Konzentriert Dir Iech speziell op d'Lëtzebuurger Europadeputéiert (Dossieren, op deenen si schaffen; Stëmmverhalen a kontroverséierte Froen)? Wéi eng Relatiounen hutt Dir mat hinnen?

D.V.: E bëssi – wann se tranchéiert an informéiert Meinungen zu Sujeten hunn. Am Allgemenge sinn ech awer der Meinung, datt ee vun deem patriotesche Bléckwénkel fortomme muss. Wann ech e Sympathisant vu deene Grénge wier, da misst ech mech genau sou mam Sven Giegold identifizéieren kënne wéi mam Tilly Metz. Am Idealfall mol. D'Relatioun mat den Europadeputéierten ass duerchaus reegelméisseg, frëndlech a professionell. Et gëllen déi selwecht Deontologiereegele wéi doheem.

Wéi eng Roll spillt Lëtzebuerg haut um europäesche Plang? Wou leien eis Stärken, wou eis Schwächen? Bréngt d'Lëtzebuurger Regierung Saachen no vir? Wou steet si onnéideg op der Brems?

D.V.: Lëtzebuerg ass kee Motor méi, et komme keng Iddie méi, fir d'EU besser ze maachen – ausser villäicht a Migratiouns-froen. Lëtzebuerg huet kee Courage, fir d'EU méi demokratesch a méi gerecht ze maachen. D'Land muss awer verstoen, datt et Deeler vum Kuch wäert deele mussen, fir datt et an absehbarer Zäit iwwerhaapt nach e Kuch gëtt. Dat ass besonnesch a Steierfroen a beim Euro wichteg, wou Lëtzebuerg alles ze vill patriotesch gesäit. Mä och den Demokratiedefizit vun der EU ass der politescher Klass zimlech egal. Ech mengen, vill Bierger sinn a sou Froe mëttlerweile méi wäit wéi eis Politiker. Et ass jo ridicule, datt mer soen, d'Unanimitétsreegel wier eng Sauerei an

der Aussepolitik, a gläichzäitig fanne mer se a Steierfroen awer ganz natierlech...

Wéi gesitt Dir de Bilan vun der Kommission Juncker?

D.V.: De Bilan vun der Juncker-Kommission muss een an engem ganz komplizéierten Kontext vu Globaliséierungsskepsis gesinn, där d'Kommission et net gepackt huet ze konterieren. Dee war ganz schwéier. Am Ufank koumen aus der Juncker-Kommission gutt a couragéiert Iddien, wéi de Juncker-Plang, d'Flüchtlingsverdeelung oder sozial Propose fir d'Eurokris. Allerdéngs ass d'Juncker-Kommission un dësem schwierige Kontext gescheitert, amplaz deem positiv entgéintzewierken. D'Kommission huet et net gepackt, géint Brexit, Orbán, Nationalismus etc. unzekommen. Si ass net eleng dru schold. A verschiddenen Dossieren huet si awer, menger Meinung no, einfach falsch Choix getraff. Sou fannen ech et komesch, datt e Kommissionspräsident wéi de Juncker sou skeptesch géigeniwwer Reguléierungen ass an sech domadder brettz, datt en sech net ëm Toilettechassé këmmer. Wéi wann d'Welt iwwerreguléiert wier?! Dat war en diskursive Bonbon un EU-Skeptiker an Ultraliberaler, obwuel vill Leit an Zäite vu Fridays for Future ebe grad no Reguléierung froen. En plus ass Konsumenteschutz ëmmer populär. Do hätt ee punkte kënne, mä de

**Fir datt d'Europäer sech
als Europäer fillen,
muss et en demokrateschen
a politeschen Ensembl ginn,
deen europäesch ass.**

Juncker wollt éischter an d'Defensiv goen. Ähnlech gesäit et mat der Fräihandelsob-sessioun vun der Kommission aus, woubäi vill Experte soen, datt een dee Sujet villäicht méi lues a manner naiv misst ugoen. A punkto Steiergerechtegkeet war d'Juncker-Kommission ironeschweis ganz aktiv – an engem positive Sënn. D'Memberlänner hunn do awer versot, Europa als Motor ze placéieren.

Wou misst d'EU Ärer Meinung no evoluéieren?

D.V.: D'EU muss méi demokratesch ginn a fortomme vun deem diplomateschen Exercice tëscht de Memberlänner, deen se am Moment ass. Kee Wonner, datt d'Leit sech domadder net identifizéieren kënne – se hu jo net wierklech eppes dobäi ze entscheeden. Ech verweisen do op d'Kritik vun der däitscher Politologin Ulrike Guérot: „In der Eurokrise hat ein Land, und zwar Deutschland, bestimmt, was am Ende dabei rauskam. Aber Malteser, Griechen, Portugiesen und Litauer konnten nun einmal nicht in Deutschland wählen. Zweitens gibt es im Europaparlament eine Gewichtung der Stimmen. Das EU-Parlament funktioniert nicht nach dem Prinzip ‚Ein Bürger, eine Stimme‘. Das mag ein heikles Thema für Luxemburg sein, da eine Stimme aus Luxemburg mehr wert ist als eine Stimme aus Polen, aber ein Parlament hat als legislative Erste Kammer auf der Grundlage von Wahlrechtsgleichheit zu funktionieren. Das haben wir in der EU nicht. Drittens gibt es noch ein Transparenzproblem: Ich habe als Staatsbürgerin kein Recht darauf zu erfahren, wie meine Regierung im Rat der EU abstimmt. Das sind gleich drei demokratische Defizite. Kein Staat der EU würde im Leben daran denken, sich so zu organisieren.“

Fir datt d'Europäer sech als Europäer fillen, muss et en demokrateschen a politeschen Ensembl ginn, deen europäesch ass. Dat ass am Moment einfach net de Fall. Vill méi muss direkt vum Bierger kënne bestëmmt ginn an net duerch d'Mediatioun vu Regierungen an Diplomaten. Do ass den eigentleche Killer fir d'EU, net d'Populisten, déi oft mat hirer Kritik richteg leien. De Fonctionnement vum Eurogrupp ass zum Beispill aus demokratescher Perspektiv eng reegerecht Schan. An hei geet et net ëm europäeschen Idealismus – deen ass mer am Fong egal. Et geet ëm Rechtsstaatlechkeets- an Demokratieprinzipen, déi am Fonctionnement vun der EU net gi sinn. Do erwaarden ech mer méi Lëtzebuerg. Dat ass awer leider am Moment net de Fall. ♦